

ter samme normer - heller ikke på dette område - betyder den kanonisering, der med ændringsforslaget efter Enhedslistens og SF's opfattelse lægges op til, af det danske slægtskabsbegreb, at mennesker, som lever efter andre normer og traditioner, kan komme i klemme i sager om familiesammenføring. Familien er i mange samfund mere end far-mor-børn-bedsteforældre, og derfor er det nødvendigt i disse sager at tage udgangspunkt i de pågældendes normer for slægtskab. Det gøres ikke ved hjælp af dna-undersøgelser. Dertil er metoden for snæver.

For det andet frygter Enhedslisten og SF, at den praksis, der vil følge af ændringsforslaget, er, at det bliver obligatorisk at få foretaget en dna-undersøgelse, og at denne undersøgelse i realiteten bliver det afgørende argument i sager om slægtskabsrelationer. Enhedslistens og SF's frygt kan naturligvis, ja forhåbentlig blive gjort til skamme. Men frygten for, at det ikke sker, er desværre ikke ubegrundet, hvilket man kan se af bemærkningerne til ændringsforslaget. Det hedder her:

»Udlændingemyndighedernes erfaringsgrundlag med hensyn til muligheden for dokumentation og misbrug i grupper af sager kan efter en konkret vurdering begrunde en sådan mistanke.«

Denne udpegning af bestemte grupper strider mod hensynet til en individuel sagsbehandling. Men dernæst - og det er om muligt endnu værre - så smager det efter Enhedslistens og SF's opfattelse ubehageligt af »udpegning« på samme måde, som jøderne i 1930'erne blev udpeget som en særlig gruppe af nazisterne. Ændringsforslaget bidrager således til at understøtte fremmedfjendske og racistiske strømninger i deres kampagne mod »de fremmede«.

Enhedslisten og SF har naturligvis bemærket, at ministeren i svaret på udvalgets spørgsmål nr. 10, jf. bilag 15, forudsætter, at »anvendelsen af reglen vil ske med respekt for Danmarks internationale forpligtelser, herunder reglerne i artikel 14 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 1 i konventionen om afskaffelse af alle former for race-diskrimination.« Men Enhedslisten og SF har ligeledes bemærket, at Det Danske Center for Menneskerettigheder i sit høringssvar til ændringsforslaget skriver:

»Endvidere vil en sådan ordning efter omstændigheder tillige kunne anses som striden-

de mod det forbud mod diskrimination, som er indeholdt i den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 14, hvorefter der ikke må udøves forskelsbehandling mellem sammenlignelige grupper.«

Endelig har også Dansk Røde Kors fundet ændringsforslaget betænkeligt på dette punkt. De skriver i deres høringssvar:

»Dansk Røde Kors skal i denne forbindelse stille spørgsmålstegn ved, om anvendelsen af dna-tests på grupper af sager vil være i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 8, stk. 2, der efter praksis synes at indeholde et krav om en individuel konkret prøvelse i hver enkelt sag, der indebærer et så væsentlig indgreb, som der i forslaget er tale om.«

For Enhedslisten og SF er der blot at konstatere, at på endnu et område synes det, som om regeringen og et flertal i Folketinget har tænkt sig at sætte landet op imod de internationale konventioner, som vi i andre sammenhænge bryster os af at stå vagt om. For eksempel i forbindelse med lovforslag nr. L 98 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og våbenloven. (Styrkelse af politiets muligheder for at efterforske alvorlig kriminalitet, konfiskation, øget vidnebeskyttelse og skærpeelse af straffen for våbenbesiddelse m.v.) har Det Danske Center for Menneskerettigheder gjort opmærksom på, at vedtagelsen af bestemmelser om hemmelige ransagninger kan føre til et brud på Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Nu kan det altså konstateres, at der er endnu et område, hvor regeringen vælger en konfrontationsstrategi med menneskerettighederne!

Det snævre og kulturforskrækkede slægtskabssyn, som gennemsyrrer indenrigsministerens ændringsforslag, er efter Enhedslistens og SF's opfattelse endnu en sten i muren omkring Fort Europa. Og i opbygningen af dette bygningsværk gøres der mange krumspring for at holde folk ude, folk, som ikke lever op til de »normer«, forslagsstillerne dikterer som standarder.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.